

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415010083
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4415010083.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom zloženom predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Ing. Štefana Kovalčíka a Magdalény Birkus, v trestnej veci obžalovaného A. U. a spol., pre zločin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv/420/13/4404 z 26.02.2015 a sp.zn. 1Pv/429/13/4404 z 30.09.2016, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 04.07.2019 takto

rozhodol:

I.

Obžalovaní:

X. A. U., nar. XX.XX.XXXX, v M., trvale bytom E., N. G. Č.. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Kráľová
2. ml. U. U., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom Č. Č.. XX, t.č. bytom H. R.,XX R. E., M., D. M. XRW,

sú vinní, že

obžalovaný A. U.

1. s dosiaľ nestotožnenou osobou po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 8. júna 2013 asi o 10.00 h vošli do dvora rodinného domu č. XXX v obci N., pričom obžalovaný A. U. odpútal rozhovorom pozornosť poškodeného C. R., nar. XX.XX.XXXX, zatiaľ čo ďalšia nestotožnená osoba vošla do spálne rodinného domu, odkiaľ odcudzil jednu dámsku svadobnú obrúčku zo zlata, jeden prsteň zo zlata s veľkým červeným očkom a peniaze v sume 870,- Eur, s ktorými následne spoločne ušli osobným motorovým vozidlom, čím spôsobili poškodeným C. R., nar. XX. XX.XXXX a L. R., nar. 24. 10.1939, obaja trvale bytom N. Č.. XXX škodu vo výške 975,- Eur,

obžalovaní A. U. a ml. U. U.

2. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 8. júna 2013 asi o 10.30 h vošli cez odomknuté dvere do domu č. 89 v obci N., odkiaľ z obývacej izby zo šperkovníce odcudzili jeden dámsky snubný prsteň zo zlata s malým bielym očkom v tvare kocky, jeden dámsky prsteň zo zlata s lístočkom a jednu dámsku klasickú svadobnú obrúčku s vygravírovanými ružičkami a lístočkami, čím spôsobili poškodeným A. L. nar. XX.XX.XXXX a G. L. nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom N. Č.. XX škodu vo výške 170,- Eur,

pričom obžalovaný A. U. sa uvedených skutkov dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/126/2012 z 11.03.2013, právoplatným dňa 30.05.2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/48/2013 z 30.05.2013 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3, písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody dva roky a štyri mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a

napriek tomu, že obžalovaný A. U. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/192/2005 z 16.02.2006, právoplatným dňa 07.03.2006, uznaný vinným aj z trestného činu lúpeže

spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody štyri roky so zaradením na výkon trestu do I. NVS,

teda

Obžalovaný A. U. v bodoch 1 a 2

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného, a v bode 1 spáchal čin voči chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a opätovne spáchal zločin,

Obžalovaný ml. U. U. v bode 2

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného,

čím spáchali

Obžalovaný A. U. v bodoch 1 a 2

- pokračovací prečin krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v znení zákona číslo 334/2012 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona,

Obžalovaný ml. U. U. v bode 2

- prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú

Obžalovaný A. U.

Podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný ml. U. U.

Podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, § 117 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ako ani priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 1(jeden) rok.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sú obžalovaní A. U. a ml. U. U. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným A.Á. L. nar. XX.XX.XXXX v U. Q., trvale bytom N. Č.. XX a G. L. nar. XX.XX.XXXX v U. Q., trvale bytom N. Č.. XX škodu vo výške 170,-Eur s tým, že poškodení sú voči nim oprávnení spoločne a nerozdielne.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný A. U. povinný nahradiť poškodeným C. R. nar. XX.XX.XXXX trvale bytom N. Č.. XXX a L. R. nar. XX.XX.XXXX trvale bytom N. Č.. XXX škodu vo výške 975,-Eur s tým, že poškodení sú voči nemu oprávnení spoločne a nerozdielne.

II.

Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku sa

Obžalovaný A. U., nar. XX.XX.XXXX, v M., trvale bytom E., N.
G. Č.. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody
v ÚVTOS Kráľová,

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/420/13/4404 z 26.02.2015, pre skutok, právne posúdený ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 13.00. hodiny do 14.25 hodiny dňa 5. júna 2013, v obci N. U. Ž., na Ulici C..K..L. Č. XX, po tom, čo videl poškodenú K. I. v prednej záhradke, vošiel spolu s ďalším doposiaľ nestotožneným páchatelom do rodinného domu tak, že preskočil od susedného dvora, po plechovom 200 l sude betónový deliaci múr o výške 234 cm, vošiel cez odomknuté vchodové dvere do domu poškodenej a odcudzil finančnú hotovosť 50,-Eur, ďalej 2 obrúčky zo žltého kovu, 1 dámsky prsteň zo žltého kovu s veľkým oválnym modrým kameňom, 1 pár náušnic okrúhlych zo žltého kovu, 1 pár visiacich náušnic zo žltého kovu, mierne točené, 1 dámsku retiazku zo žltého kovu, 1 zlatý privesok, 1 hrubšiu dámsku retiazku zo žltého kovu, 1 hodinky Prim, 1 dlhú mužskú retiazku zo žltého kovu, s prívieskom štvorlístka, z červeného zlata, 1 retiazku s prívieskom blížencov zo žltého kovu, 1 striebornú retiazku s prívieskom blížencov, 1 pánsku hrubú obrúčku s ryhami zo žltého kovu, 1 dámsku obrúčku zo žltého kovu, 1 dámsky prsteň zo žltého kovu s modrým očkom, 1 dámsky prsteň zo žltého kovu s bielym očkom, 1 prsteň zo žltého kovu, 3 páry dámskych náušnic zo žltého kovu, 1 krížik zo žltého kovu, 1 pánsky pečatný prsteň zo žltého kovu, čím spôsobili škodu poškodenej K. I., narodenej XX. O. XXXX, trvale bytom N. U. Ž., na Ulici C..K..L. Č. XX vo výške 1.670,-Eur, pričom po tomto čine odišiel aj s ďalším páchatelom z miesta činu na osobnom motorovom vozidle značky Peugeot s evidenčným číslom BL 763 EM na doposiaľ nestotožnené miesto,

i napriek tomu, že

rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš spisovej značky 9T 126/12 zo dňa 11.03.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2013 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a štyri mesiace a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodená K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. U. Ž., Z.. C..K.. L. Č.. XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

III.

Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku sa

Obžalovaný ml. U. U., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom Č. č. XX,
t.č. bytom H. R.,XX R. E., M.,
D. M. XRW,

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/429/13/4404 z 30.09.2016, pre skutok v bode 1 obžaloby, právne posúdený ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a ktorého sa mal dopustiť spoločne s obžalovaným A. U. na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej dohode dňa 8. júna 2013 asi o 10.00 h vošli do domu č. XXX v obci N., kde vošli do spálne, odkiaľ odcudzili jednu dámsku svadobnú obrúčku zo zlata, jeden prsteň zo zlata s veľkým červeným očkom a peniaze v sume 870,- Eur, čím spôsobili poškodeným C. R., narodenému dňa XX. U. XXXX, a L. R., narodenej dňa XX. O. XXXX, škodu vo výške 975,- Eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod sp.zn. 2Pv/420/13/4404 dňa 26.02.2015 obžalobu na obvineného A. U. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 13.00. hodiny do 14.25 hodiny dňa 5. júna 2013, v obci N. U. Ž., na Ulici C..K..L. Č. XX, po tom, čo videl poškodenú K. I. v prednej záhradke, vošiel spolu s ďalším doposiaľ nestotožneným páchatelom do rodinného domu tak, že preskočil od susedného dvora, po plechovom 200 l sude betónový deliaci múr o výške 234 cm, vošiel cez odomknuté vchodové dvere do domu poškodenej a odcudzil finančnú hotovosť 50,-Eur, ďalej 2 obrúčky zo žltého kovu, 1 dámsky prsteň zo žltého kovu s veľkým oválnym modrým kameňom, 1 pár náušnic okrúhlych zo žltého kovu, 1 pár visiacych náušnic zo žltého kovu, mierne točené, 1 dámsku retiazku zo žltého kovu, 1 zlatý príviesok, 1 hrubšiu dámsku retiazku zo žltého kovu, 1 hodinky Prim, 1 dlhú mužskú retiazku zo žltého kovu, s prívieskom štvorlístka, z červeného zlata, 1 retiazku s prívieskom blížencov zo žltého kovu, 1 striebornú retiazku s prívieskom blížencov, 1 pánsku hrubú obrúčku s ryhami zo žltého kovu, 1 dámsku obrúčku zo žltého kovu, 1 dámsky prsteň zo žltého kovu s modrým očkom, 1 dámsky prsteň zo žltého kovu s bielym očkom, 1 prsteň zo žltého kovu, 3 páry dámskych náušnic zo žltého kovu, 1 krížik zo žltého kovu, 1 pánsky pečatný prsteň zo žltého kovu, čím spôsobili škodu poškodenej K. I., narodenej XX. O. XXXX, trvale bytom N. U. Ž., na Ulici J.K..L. číslo XX vo výške 1.670,-Eur, pričom po tomto čine odišiel aj s ďalším páchatelom z miesta činu na osobnom motorovom vozidle značky Peugeot s evidenčným číslom BL 763 EM na doposiaľ nestotožnené miesto,

i napriek tomu, že

rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš spisovej značky 9T 126/12 zo dňa 11.03.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2013 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a štyri mesiace a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal následne dňa 30.09.2016 obžalobu na obvinených A. U. a ml. U. U. pre pokračovací zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, v súbehu u obvineného A. U. s pokračovacím prečinom krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a u obvineného ml. U. U. s pokračovacím prečinom krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že obvinený A. U. bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši spisovej značky 9T/126/2012 zo dňa 11.marca 2013 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3, písmeno a) a b) Trestného zákona a iné, za čo mu bol podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmená h) a m), § 38 odsek 2, odsek 4 a § 42 odsek 1 Trestného zákona uložený

súhrnný trest odňatia slobody 28 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

obvinení A. U. a U. U.

1. po predchádzajúcej dohode dňa 8. júna 2013 asi o 10.00 h vošli do domu č. XXX v obci N., kde vošli do spálne, odkiaľ odcudzili jednu dámsku svadobnú obrúčku zo zlata, jeden prsteň zo zlata s veľkým červeným očkom a peniaze v sume 870,- Eur, čím spôsobili poškodeným C. R., nar. XX. XX.XXXX a L. R., nar. XX. XX.XXXX, škodu vo výške 975,- Eur,

2. po predchádzajúcej dohode dňa 8. júna 2013 asi o 10.30 h otvorili odomknutú zámku domu č. XX v obci N. a vošli takto do tohto domu, odkiaľ z obývacej izby zo šperkovnice odcudzili jeden dámsky snubný prsteň zo zlata s malým bielym očkom v tvare kocky, jeden dámsky prsteň zo zlata s lístočkom a jednu dámsku klasickú svadobnú obrúčku s vygravírovanými ružičkami a lístočkami, čím spôsobili poškodeným A. L. a G. L. škodu vo výške 170,- Eur.

Súd uznesením sp.zn. 2T/25/2015 z 04.10.2016 obe trestné veci spoji na spoločné konanie.

Následne súd obžalobu prokurátora predbežne prejednal na verejnom zasadnutí dňa 19.01.2017 oznámil, že skutky obvineného A. U.G., ktoré sú predmetom vyššie uvedených obžalôb prokurátora, o ktorých sa vedie spoločné konanie, budú v ďalšom konaní posudzované ako pokračovací zločin krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona v znení zákona č. 334/2012 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a súd súčasne upozornil aj na do úvahy prichádzajúcu možnosť doplnenia skutkovej vety žalovaných trestných činov o skutkovú okolnosť, vzťahujúcu sa na predchádzajúce odsúdenie obvineného A. U. rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/192/2005 z 16.02.2006, právoplatným dňa 07.03.2006 aj z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením na jeho výkon do I. NVS.

Súd na podklade podaných obžalôb prokurátora konal proti obvinenému A. U. potom, ako bol vydaný na územie SR z Českej republiky na výkon trestov odňatia slobody na základe európskych zatýkacích rozkazov iných súdov SR, a to uznesením Krajského súdu v Hradci Králové sp.zn. 11Nt/8/2014 z 22.04.2014. Obvinený sa síce vo vydávacom konaní nevzdal uplatnenia zásady špeciality, napriek tomu jeho trestnému stíhaniu v predmetnej trestnej veci zásada špeciality nebránila, a to s poukazom na článok 30 odsek 3 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach z 29.10.1992 v znení protokolu z 29.10.2012.

Na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 odsek 1 a nasl. Trestného poriadku následne obžalovaný A. U. nepodal žiadne z vyhlásení podľa citovaných ust. Trestného poriadku a obžalovaný ml. U. U. vyhlásil, že je nevinný zo skutkov, uvedených v obžalobe.

Súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov - poškodených: K. I., A. L., G. L., C. R. a L. R., svedkov: C. O., F. T., W. U., B. C. G., U. U., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný ml. U. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa žalovaných skutkov nedopustil, v obci N. nikdy nebol, nepamätal sa, s akými osobami bol v bližšom vzťahu a sa stretával jeho brat - spoluobžalovaný A. U., pričom tento bol vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Peugeot, ktorého evidenčné číslo si nepamätal, iba toľko, že malo značku BL.

Obžalovaný A. U. vypovedal, že sa žiadneho zo žalovaných skutkov nedopustil, nie je pravdou, že by mal chodiť niekde aj so svojim spoluobžalovaným bratom a to, čo vypovedajú poškodení, nie je pravda. Obžalovaný potvrdil, že v roku 2013 bol vlastníkom motorového vozidla zn. Peugeot 607, ale potom ho predal, pretože bolo havarované. Skutočnosť, že uvedené vozidlo bolo videné v čase spáchania

žalovaných skutkov v obci N. vysvetľoval tak, že mal v uvedenom čase komplica - svojho bratranca U. U. pri trestnej činnosti, ktorú páchali v Českej republike a za túto aj boli odsúdení a tomuto zvykol uvedené motorové vozidlo požičiavať a je možné, že mu ho požičal aj v inkriminovaný deň. Vo vzťahu ku skutku v obci N. U. Ž. vypovedal, že predmetným svojim motorovým vozidlom bol v uvedenej obci aj so svojim bratrancom W. U. a U. U., išli za kamarátom W. U. F. T.. Obžalovaný preskočil bránu do dvora rodinného domu, v ktorom si myslel, že býva T., zbadal tam však jednu pani, opýtal sa jej, či tam T. býva, a keď mu táto povedala, že nie, hneď bránu preskočil naspäť. Potom už išli k T., kde sa zdržali, vybavili, čo treba a odišli preč. Obžalovaný tvrdil, že tej pani, do ktorej dvora preskočil, sa aj ospravedlnil. Obžalovaný ďalej uvádzal, že náušnicu nosil ešte ako dieťa. Preskočenie do dvora rodinného domu poškodenej I. označil za chybu a vysvetľoval, že pri návšteve F. T. preskakoval plot, pretože Hlavačka je z inej vrstvy, vagabund a preto volil tento spôsob jeho návštevy. Podľa obžalovaného poškodená s F. T. počas ich prítomnosti u neho na návšteve riešila, kto jej vtedy preskočil do dvora, avšak táto neriešila zmiznutie žiadnych vecí.

Poškodená K. I. ako svedok na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 05.06.2013 v čase okolo 12.30. hod okopávala vo dvore svojho rodinného domu, všimla si, že pred domom suseda T. zastalo auto a z neho vystúpili traja muži, pričom jeden z nich zvonil a dvaja stáli pri jej plote. Pri okopávaní zaregistrovala, že jeden z tých mužov (pričom svedkyňa ukázala na obžalovaného A. U.), sa nachádza na jej dvore a pokúša sa otvoriť dvere na garáži. Skríkla na neho, ten sa rozbehol a preskočil plot smerom na ulicu. Pýtala sa ho, čo to malo znamenať a on jej tvrdil, že nebol u nich a že sa pomýlil, že chcel ísť k susedovi, čo ale hovoril ten druhý z mužov. Potom ich sused T. zavolať do vnútra. Svedkyňa si zapísala EČV vozidla tých mužov a tiež zatelefonovala sestre, čo sa stalo. Ukludnila sa, znovu vyšla na dvor a kopala ďalej, pričom mala celý čas zamknutú bránu aj predné dvere domu, jediné, ktoré zostali otvorené, boli dvere na dome vzadu na terase. Pri okopávaní videla, že jeden z tých mužov sedel na schodoch pred susedovým domom a ďalší bol vo vnútri, pričom sa rozprávala aj so susedou a dávala na nich pozor. Svedkyňa tvrdila, že nemohla tušiť, že ďalší si postavil plechový sud zo záhrady suseda T., preskočil plot do ich záhrady a vošiel do ich domu, čo ale konkrétne nevidela. Svedkyňa po odchode tých mužov vytýkala susedovi, akých má kamarátov, on ich ospravedľoval, že sa pomýlili. Svedkyňa v priebehu dňa nezistila nič, až večer manžel zistil, že skriňa na spálni je vo vnútri rozhádzaná a následne zistili, že im boli odcudzené peniaze a cennosti, uvedené v obžalobe. Svedkyňa ďalej vypovedala, že manžel išiel na políciu, ale tam riešili iný prípad, potom na obecnú políciu a v podstate až na druhý deň podali trestné oznámenie. Polícii odovzdala EČV vozidla ako aj mená mužov, ktorí boli u suseda, pretože sa ho na nich pýtala. Svedkyňa usudzovala fakt, že v jej dome bol práve obžalovaný A. U. z toho, že pokiaľ jeden z mužov sedel na schodoch, druhý bol vo vnútri domu, tak jedine obžalovaný mohol byť v jej dome, pričom tvrdila, že aj sused T. jej neskôr povedal, že práve obžalovaný A. U. prišiel za nimi do domu a povedal, že už môžu ísť. Svedkyňa tiež vypovedala, že v čase, keď okopávala, nemala výhľad na tú časť pozemku, pri ktorej bol následne nájdený sud pri plote.

Poškodený C. R. v procesnom postavení svedka vypovedal, že dňa 08.06.2013 asi o 10.00. hod. mu zaklopal obžalovaný A. U. (na ktorého svedok výslovne ukázal v pojednávacej miestnosti) a rozprával mu, že je tu z Čiech na dovolenke a chce kúpiť vajíčka. Na to manželka zvnútra domu zakričala, že vajíčka nepredávajú, pretože ich potrebujú. Obžalovaný mu následne rozprával rôzne veci, pýtal sa ho na strihanie kríka, znovu pýtal vajíčka, svedok ho vyprevádzal von z dvora, keď sa ho ešte začal pýtať na plantu, kde ju predávajú. Keď obžalovaný odišiel, sused sa svedka pýtal, či mal návštevu, svedok mu povedal, o čo išlo a na to sused podotkol, že jeden je u vás a druhý vám ide zo záhrady k autu. Svedok uviedol, že si vtedy všimol, že nejaký druhý muž uteká smerom od jeho záhrady k autu a aj ten, s ktorým sa rozprával, zrýchľil krok. Svedok si všimol, že ich auto malo EČV BL a toto číslo si ihneď zapísal a odovzdal ho aj polícii. Svedok tvrdil, že najskôr nezistil, že im niečo chýba. Potom ale prišla dcéra s vnučkou, či ich nevykradli, pretože vykradli susedu L.. Tvrdili preto najskôr, že nie, pretože boli celý čas doma a až potom zistili, že veci v izbách boli porozhadzované a bolo im odcudzených 870,- Eur (pričom svedok podrobne vysvetlil, z akého dôvodu mali presne uvedenú sumu) a tiež im boli odcudzené šperky, a to snubný prsteň a obrúčka. Svedok tiež tvrdil, že keď sa s obžalovaným A. U. rozprával, mal náušnicu. V čase, keď sa s obžalovaným rozprával, jeho manželka bola v kuchyni po celý čas, robila koláč, bola chrbtom k chodbe, ktorá vedie do izieb. Svedok uvádzal, že nikoho iného okrem obžalovaného A. U. v čase, keď sa s ním rozprával, nevidel. Svedok vysvetľoval, že do domu majú iba jeden vchod, ale do dvora sa dá dostať i spredu aj zozadu.

Poškodená L. R. vypovedala, že obaja s manželom boli doma, ona stála pri kuchynskej linke, otočená chrbtom k dverám na chodbu, manžel bol s ňou, ale počuli z dvora, že niekto ich zdraví. Manžel vyšiel

von, dlho sa tam rozprával, potom jej kričal, či nemá vajíčka na predaj a odpovedala, že vajíčka na predaj nemá. Manžel sa skutočne dlho rozprával s tým cudzím človekom. Potom boli ďalej doma, keď im volala dcéra, či ich náhodou neokradli, pretože v dedine boli zlodeji, tvrdila jej, že nie, bola si istá a preto ani nešla pozrieť po izbách. Neskôr dcéra hovorila, že zlodej bol u pani L. a až poobede išla pozrieť do izby, v ktorej spávajú a videla pootvárané všetky skrinky, boli odcudzené všetky peniaze a tiež aj prsteň a obrúčka. Svedkyňa tvrdila, že žiadneho z páchatel'ov nevidela, ten z páchatel'ov, ktorý manžela zdržiaval, ho naschvál zdržiaval v takom mieste, aby nebolo vidieť na jediný vchod do domu, avšak do dvora sa dá dostať okrem hlavnej brány aj cez záhradnú bráničku, ktorú mávajú stále otvorenú.

Poškodená A. L. ako svedkyňa na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 08.06.2013 v doobedňajších hodinách bola doma, išla z práčovne v suteréne smerom hore, keď počula klopanie na dvere, ktoré neboli zamknuté, otvorila ich a videla muža, ktorý sa jej pýtal, či mu nepredá plantu. Odpovedala mu, že plantu nepredáva, ten muž ale tvrdil, že ho navigovali k nej s tým, že má plantu na predaj a ďalej ju zdržiaval tým, že sa pýtal, kto predáva plantu. Následne za týmto mužom už zamkla dvere a išla pozrieť do obývačky, aby sa cez okno pozrela na ulicu, či tam ten muž nemá auto. V tom začula štrkotať kľúče a videla cez okno druhého muža vychádzať z jej domu a utekať. Vybehla preto von, kde bol aj sused O., kričala na neho, aby ich zastavil a spolu so susedom potom za tými mužmi utekali. Títo mali asi o 50 metrov zaparkované auto, ktoré bolo naštartované, v ňom sedel už muž, ktorý sa jej pýtal na plantu a naskočil do neho aj ten druhý, ktorý vychádzal z jej domu. Keď sa vrátila do domu, zistila, že jej boli odcudzené 3 prstene uvádzané v obžalobe. Svedkyňa opísala oboch mužov tak, že ten, ktorý vychádzal z jej domu, mohol mať do 180 cm, do tváre mu nevidela, druhý z mužov, ktorý od nej pýtal plantu, mal náušnicu a rukou si akoby zakrýval ústa. Podľa vyjadrenia svedkyne bolo vozidlo, do ktorého uvedení muži nastúpili, tmavé a sused O. si zapísal aj EČV. Svedkyňa uvádzala, že ich dom má dva vchody, spredu aj zozadu, ale ani jeden nemala zamknutý. Svedkyňa tvrdila, že vo vozidle, ktorým uvedené osoby odišli, iné osoby už nevidela.

Súd prečítal časť výpovede tejto svedkyne z prípravného konania, kedy opísala oboch páchatel'ov, a to toho, ktorý od nej pýtal plantu ako Róma, ktorého opísala už pri prvom výsluchu a aj opoznala podľa fotografie, tento mal blede modré tričko, modré rifle, bol nakrátko ostrihaný, mohol mať okolo 20 rokov a asi 170 cm. Druhého z páchatel'ov vtedy svedkyňa opísala ako Róma, ktorý mohol mať výšku 170 až 180 m, vo veku okolo 18 rokov, pričom bol o niečo mladší ako ten, s ktorým sa rozprávala a mal pomarančové tričko.

Poškodený G. L. na hlavnom pojednávaní ako svedok vypovedal, že v čase skutku sa doma nenachádzal, manželka mu volala, že mali nepovolanú návštevu a potom pri kontrole domu zistil že zo šperkovníce chýbajú prstene. Následne vo svojej výpovedi opísal jeho manželkou mu opísaný priebeh skutku.

Svedok C. O. vypovedal, že dňa 08.06.2013 bol so svojim synom na ulici, keď videl obžalovaného U. U., ako vyšiel od susedov L., potom vybehla suseda s krikom, že ju vykradli, načo začal obžalovaný bežať smerom k autobusovej zastávke, utekal preto za ním, obžalovaný bol pred ním asi 2 - 3 metre, pričom na autobusovej zastávke nasadol do auta a potom s autom odišli smerom na rybníky pri ich obci. Svedok tiež tvrdil, že uvedené vozidlo riadil obžalovaný A. U., na sedadle spolujazdca sedel obžalovaný U. U., svedok ich videl, keď sa s vozidlom otočili a išli proti nemu, pričom ich videl na vzdialenosť asi dvoch metrov. Svedok uviedol, že pracuje v ÚVTOS Želiezovce ako referent režimu, ale toto jeho pracovné zaradenie nemá vplyv na jeho výpoveď a pred uvedeným skutkom ani jedného z obžalovaných nevidel. Svedok ďalej uvádzal, že vozidlo obžalovaných bolo zn. Peugeot, malo bratislavské EČV, farbu vozidla si nepamätal, vo vozidle videl dve osoby. Svedok uviedol, že v prípravnom konaní opoznal oboch obžalovaných, nikto ho neovplyvňoval, pričom pri opoznávaní bola prítomná aj obhajkyňa obžalovaného. Vypovedal, že v ÚVTOS Želiezovce pracuje od roku 2010, pred dňom 08.06.2013 s obžalovaným A. U. do kontaktu neprišiel vo výkone trestu odňatia slobody, ale až potom, ako nastúpil výkon trestu.

Svedok F. T. vo svojej výpovedi uviedol, že doma počul zvonit' na bránu, keď pozrel cez okno, videl pri bráne zvonit' W. U.. Zakričal, že hneď príde, ale vtedy už počul, že kričí suseda I., v ktorom čase zrejme dvaja spoločníci W. U. preskakovali von z jej dvora. Zišiel dole, pýtal sa ich, čo robia a pozval ich do vnútra. S W. U. prišiel aj obžalovaný A. U.G., ktorých oboch pozná z vyšetrovacej väzby a jeden ďalší muž, ktorého nepoznal a tiež nepozná ani obžalovaného U. U.. W. U. chcel kávu, zvyšný dvaja nie, tí potom vyšli von, že musia niečo vybaviť. Svedok s W. U. pili kávu, rozprávali sa možno 10 minút, keď sa tí dvaja vrátili, že musia ísť, pretože volala žena, že treba ísť s dieťaťom na pohotovosť a potom všetci

odišli. Suseda I. sa ho potom ešte pýtala, čo to boli za ľudia, on jej povedal, kto to bol a večer I. zistili, že ich vykradli a to tí dvaja, ktorí zostali vonku, prešli cez jeho záhradu na ich pozemok. Podľa vyjadrenia svedka je jeho pozemok oplotený, ale mal pri plote 200 litrový sud, pomocou ktorého prešli k susedom. Svedok uviedol, že uvedené osoby k nemu prišli na vozidle Peugeot čiernej farby, videl jedného z nich vyskakovať z dvora pani I. na ulicu, oni tvrdili, že si pomýlili dom.

Svedok W. U. potvrdil, že bol dňa XX.XX.XXXX vo N. U. Ž. pozrieť F. T. s obžalovaným A. U. a U. U., ale rozdielnym od obžalovaného U. U.. Zvonili u T., ale sa pomýlili o jeden dom, tak im pani v susedstve povedala, že T. býva vedľa a potom ich T. pozval na kávu, pričom vo vnútri u T. bol s A. U., ten tretí zostal vonku. Tiež vypovedal, že predtým, ako zvonili T., obžalovaný A. U. preskočil do dvora, na to hneď vyšla staršia pani, ktorej povedali, že hľadajú T. a ona im povedala, že ten býva vedľa, pričom sa jej ospravedlnili. Tvrdil, že obžalovaný A. U. preskočil do toho dvora, pretože chcel zabúchať na dvere domu, lebo si neboli istí, či ich T. počul.

Svedok B.. C. G. vypovedal, že pracoval v záhrade a videl pred domom R. postáť auto, z neho vystúpil jeden muž, ktorý sa rozprával s pánom R. a potom videl to, ako dvaja muži utekajú zo zadnej časti dvora R., nasadli do toho auta a odišli. Svedok tvrdil, že videl troch mužov, ale všetkých troch ich spolu nevidel.

Svedok U. U. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, využijúc svoje právo podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku vzhľadom na blízky príbuzenský pomer s obžalovanými.

Zo zápisnice o rekognícii súd zistil, že poškodená K. I. ako osobu, ktorá preskočila do dvora jej rodinného domu dňa 05.06.2013, označila osobu obžalovaného A. U..

Zo zápisníc o rekogníciách súd tiež zistil, že poškodená A. L. v tomto procese opakovane podľa fotoalbumu označila obžalovaného A. U. ako osobu, ktorá od nej v rozhodnom čase chcela kúpiť plantu. Osobu, ktorá následne vyšla z jej domu, označiť nevedela.

Zo zápisníc o rekogníciách zo dňa 12.07.2013 súd zistil, že svedok C. O. v tomto procese opoznal obžalovaného A. U. ako osobu, ktorá šoférovala vozidlo Peugeot tmavej farby s EČV: BL-763 EM a čakal na druhého, ktorý utekal od susedy L., súčasne jednoznačne opoznal aj osobu obžalovaného U. U. s tým, že tohto videl najskôr kludne odchádzať z domu poškodenej L. na parkovisko pri autobusovej zastávke, keď však poškodená L. vyšla von a kričala „stoj“, tento sa rozbehol smerom na parkovisko, kde naskočil do vyššie uvedeného vozidla a odišiel s tou druhou osobou, ktorá šoférovala a ktorú tiež opoznal.

Svedok C. O. sa zúčastnil úkonu rekognície aj dňa 17.10.2014 (aj v prítomnosti obhajkyne obž. U. U.), avšak pri tomto úkone rekognície bola predmetom opoznávaní ďalšia osoba (obžalovaný A. U. a U. U.G. už vo fotoalbumoch zaradený neboli

Z vyššie uvedených zápisníc o rekogníciách, v rámci ktorých bol jednotlivými poznávajúcimi osobami opoznaný obžalovaný A.Ó. U., súd považuje za potrebné upriamiť pozornosť na fakt, že na fotografiách obžalovaného, zaradených do fotoalbumov, obžalovaný má v ľavom uchu náušnicu, pričom na uvedených fotografiách obžalovaný rozhodne nepôsobí ako dieťa (obrana, prednesená obžalovaným na hlavnom pojednávaní).

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu (skutok zo dňa 05.06.2013) súd zistil, že ohliadka bola vykonaná dňa 06.06.2013 v čase o 09.40. hod, pričom ohliadka bola zameraná predovšetkým na interiér domu poškodenej I. a bola pri nej zaistená iba daktyloskopická stopa z papierovej krabice v spálni. Dodatočná ohliadka miesta činu bola vykonaná až dňa 10.07.2013, pri ktorej bolo zistené, že za domom poškodenej je hneď murovaná šopa o výške 235 cm, zo strany susedného domu pána T. je vidieť múr šopy, pri ktorom je plechový hrdzavý sud 200 l, pričom neboli zaistené žiadne stopy.

Vyššie označená daktyloskopická stopa bola predmetom znaleckého skúmania, avšak bola vyhodnotená ako nevhodná na individuálnu identifikáciu.

Hodnotu poškodenej K. I. dňa 05.06.2013 odcudzených zlatých šperkov, uvádzanú v obžalobe, mal súd rovnako preukázanú zadováženým odborným vyjadrením.

Z karty vozidla Peugeot 607 V6 HDI, EČV: BL 763 EM čiernej farby, ktorého evidenčné číslo si poznačila poškodená K. I., ako aj poškodený C. R., súd zistil, že ako jeho budúci vlastník bol v čase skutkov evidovaný obžalovaný A. U..

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu (skutok na škodu poškodenej A. L.) súd zistil, že táto bola vykonaná dňa 08.06.2013 v čase o 11.50 .hod. a boli pri nej zaistené DNA stopy- na šperkovnici v obývačke a na krabičke z tlačiarne v detskej izbe.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu (skutok na škodu poškodených R.) súd zistil, že táto bola vykonaná dňa 08.06.2013 o 15.30. hod. a boli pri nej zaistené DNA stopy z popolníka a zo šperkovnice v spálni.

Vyššie označené biologické stopy boli predmetom znaleckého skúmania, pričom však analýza DNA stopy zo šperkovnice nebola úspešná, analýzou DNA z biologickej stopy zaistenej na krabičke bolo zistené, že táto je zmiešanou biologickou stopou DNA poškodeného G. L. a minimálne jednej ďalšej osoby, avšak táto nestotožnená časť nebola vhodná na individuálnu identifikáciu. Rovnako ako ani znaleckým skúmaním ostatných DNA stôp nebola zistená zhoda zaistenej DNA s DNA obžalovaných.

Hodnotu zlatých šperkov, odcudzených poškodeným L. a R. mal súd preukázanú odbornými vyjadreniami v takej výške, ako je vyčíslená v obžalobe.

Obžalovaný A. U. bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/126/2012 z 11.03.2013, právoplatným dňa 30.05.2013 spojitosť s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To/48/2013 z 30.05.2013, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 2 roky a 4 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/192/2005 z 16.02.2006, právoplatným dňa 07.03.2006, bol obžalovaný A. odsúdený aj za trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 4 roky so zaradením na výkon trestu do I. NVS.

Vyššie opísané vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti, ktoré umožňujú súdu pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky a dospel k nasledovným skutkovým a právny záverom:

K výrokom pod bodmi I. a III. rozsudku:

K výrokom o vine:

Takto vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že obžalovaný A. sa dopustil skutkov pod bodmi 1 a 2 výrokovej časti I. tohto rozsudku, pričom skutku pod bodom 1 spoločným konaním s doposiaľ nestotožnenou osobou a skutku v bode 2 spoločne s obžalovaným ml. U. U..

Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný A. U. bol tým, ktorý v rozhodnom čase rozhovorom odpútal pozornosť poškodeného C. R. a to tak, aby si tento nevšimol, že do domu poškodených vnikol jeho spolupáchatel, ktorý následne z priestorov rodinného domu odcudzil šperky, opísané v obžalobe a peňažnú hotovosť vo výške 870,- Eur. Obrana obžalovaného, že sa v rozhodnom čase v obci N. vôbec nenachádzal, bola v plnom rozsahu vyvrátená výpoveďou poškodeného C. R., ktorý obžalovaného označil za páchatela nielen na hlavnom pojednávaní, ale tohto podrobne opísal aj v prípravnom konaní, pričom tvrdil, že obžalovaný mal v uvedenom čase náušnicu, ktorá skutočnosť zodpovedá aj fotografií obžalovaného, tvoriacej súčasť fotoalbumov pri rekogníciách inými účastníkmi konania. Poškodený pritom aj na hlavnom pojednávaní podrobne a neme neopísal aj detaily rozhovoru s obžalovaným, ktorým sa snažil odpútať jeho pozornosť a vytvoriť tak priestor preto, aby spolupáchatel obžalovaného mohol z domu poškodených odcudzit' cennosti a peniaze. Poškodený si navyše zapísal evidenčné číslo vozidla, ktorým páchatelia z miesta činu ušli a ktoré vozidlo v rozhodnom čase používal a bol aj evidovaný v evidencii vozidla práve obžalovaný A. U.. S výpoveďou poškodeného C. R. pritom plne korešponduje aj výpoveď svedka C. G., ktorý videl od domu poškodeného utekať dve osoby a práve on poškodeného upozornil na túto skutočnosť.

Súd je toho názoru, že pokiaľ ide o účasť obžalovaného A. U. na skutku pod bodom 1 tejto časti výroku rozsudku, túto nemožno hodnotiť izolovane od dôkazov, vykonaných vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 označenej časti výroku rozsudku, t.j. vo vzťahu ku skutku na škodu poškodených L. a ku ktorému podľa vykonaného dokazovania došlo asi 30 minút potom, ako došlo ku skutku na škodu poškodených R. v tej istej obci. Aj v tomto prípade bol obžalovaný A. U. plne usvedčený z jeho spáchania výpoveďou poškodenej A. L., ktorá obžalovaného opoznala aj v procese rekognície už v prípravnom konaní a poskytla podrobný opis obžalovaného. Poškodená rovnako opísala zámienku obžalovaného A. U., pre ktorú kľopal na dvere jej domu v čase, keď jeho spoluobžalovaný ml. U. U. odcudzoval z priestorov domu zlaté šperky. Z tohto hľadiska konanie obžalovaného A. s jeho spolupáchatelom vykazuje zhodné modus operandi ako v prípade skutku na škodu poškodených R.. Navyiac, v tomto konkrétnom prípade je výpoveď poškodenej A. L. v plnom súlade aj s výpoveďou svedka C. O., ktorý reagoval na krik poškodenej L. potom, ako táto zistila, že po odchode obžalovaného A. U. pred dverí jej domu, následne z jeho vnútra odišiel ďalší muž. Svedok C. O. následne prenasledoval obžalovaného U. U., utekajúceho pred domu poškodenej L. až do momentu, ako nastúpil do osobného motorového vozidla, a to zhodného, akého evidenčné číslo poskytol aj poškodený C. R.. Svedok C. O. už v prípravnom konaní pritom opoznal oboch obžalovaných, t.j. nielen obžalovaného A. U. (ktorý podľa jeho vyjadrenia riadil predmetné osobné motorové vozidlo), ale aj jeho spoluobžalovaného ml. U. U., ktorý podľa svedka nastúpil do vozidla na miesto spolujazdca. Pre súd vyznela výpoveď svedka C. O. absolútne vierohodne, súd nemal žiadne dôvody pochybovať o pravdivosti jeho výpovede napriek tomu, že obžalovaný A. U. namietal, že svedok O. je pracovne zaradený v ústave na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom obžalovaný aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. V nadväznosti na tieto námietky obžalovaného súd primárne zdôrazňuje, že svedok C. O. zhodne vypovedal už v prípravnom konaní a už v uvedenom štádiu trestného konania opoznal obžalovaných aj v procese rekognície, t.j. v čase, keď obžalovaný A. U. v označenom ústave na výkon trestu odňatia slobody žiadny trest nevykonával a podľa vyjadrenia svedka O. s týmto obžalovaným svedok prišiel po prvý krát pracovne do kontaktu až potom, ako trest odňatia slobody v ich ústave nastúpil.

Súd nemal žiadne pochybnosti ani o veciach, ktoré za odcudzené označili v prípade oboch skutkov poškodení R. a L., a to bez ohľadu na to, kedy naposledy títo predmetné šperky a poškodení R. aj finančnú hotovosť kontrolovali. Aj z tohto hľadiska súd výpovede poškodených R. považoval za absolútne vierohodné, keďže aj podrobne vysvetlili, na základe akého postupu vedeli vyčísliť aj presnú sumu odcudzenej im finančnej hotovosti a obdobne aj poškodení L. zhodne uviedli, aké konkrétne šperky boli umiestnené pred samotným skutkom na mieste, z ktorého boli obžalovanými odcudzené. Pokiaľ sa obhajoba obžalovaného A. U. snažila docieľiť pochybnosti o rozsahu skutkami spôsobenej jednotlivým poškodeným škody s poukazom na časové súvislosti poslednej kontroly týchto odcudzených vecí poškodenými, súd túto považoval za vyvrátenú samotnými okolnosťami, za ktorých odcudzenie uvedených šperkov a hotovosti vyšlo najavo s tým, že až po zistení neoprávneného pohybu cudzích osôb v ich domoch v rozhodnom čase vznikla potreba kontroly týchto miestností, ktoré boli tak, ako vyplýva zo zápisníc o ohliadke miesta činov, rozhádzané a zjavne prehľadávané, ktoré skutočnosťami poškodenými v inej, skutkom predchádzajúcej súvislosti, spozorované neboli a preto ani nebol dôvod na ich kontrolu. Súd vychádzal z rozsahu odcudzených vecí a hotovosti tak, ako boli uvedené v obžalobe prokurátora, a teda v súlade s opisom odcudzených vecí jednotlivými poškodenými, pričom ich hodnotu mal zhodne ako obžaloba preukázanú za týmto účelom zadováženými odbornými vyjadreniami.

Z vykonaného dokazovania tak pre súd vyplynul záver, že obžalovaný A. U., sa dopustil skutku pod bodom 1 s dosiaľ nestotožnenou osobou a skutku pod bodom 2 s obžalovaným ml. U. U., pričom s týmito konal vo vzájomnej súčinnosti, zjavne po predchádzajúcom rozdelení úloh s tým, že jeho úlohou bolo odvrátiť pozornosť poškodených od pohybu jeho spolupáchatel'a v ich dome, ktorý sa počas toho zmocňoval ich šperkov a hotovosti a následne spoločne z miesta činu ušli práve na osobnom motorovom vozidle obžalovaného A. U..

Aj keď časová nadväznosť skutkov pod bodmi 1 a 2 mohla nasvedčovať účasti obžalovaného ml. U. U. aj na skutku pod bodom 1 tejto časti výroku rozsudku, a to aj s poukazom na jeho príbuzenský pomer s obžalovaným A.R. U. a fakt, že sa spolu s ním sa dopustil aj skutku pod bodom 2 tejto časti výroku rozsudku, súd musel prihliadnuť na fakt, že obžalovaný ml. U. U. nebol ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom v súvislosti s týmto ďalším skutkom opoznaný žiadnym známym svedkom. Poškodený C. R. do priameho kontaktu so spolupáchatelom obžalovaného A. U. neprišiel vôbec a svedok C. G., ktorý práve poškodeného upozornil na fakt, že počas jeho rozhovoru s obžalovaným A.R. U. zo zadnej

časti dvora poškodeného vyšla druhá osoba, nielenže nebol v prípravnom konaní vôbec vypočutý, ale ani účastný procesu rekognície. Svedok C. G. pritom na hlavnom pojednávaní nevedel páchatel'ov žiadnym bližším spôsobom opísať a dokonca hovoril o troch osobách, ktoré v čase a v súvislosti s týmto skutkom vnímal ako podozrivé. Za tohto stavu, pokiaľ svedok C. G. vnímal dokonca tri osoby ako podozrivé zo spáchania skutku pod bodom 1 tejto časti výroku rozsudku, nemožno podľa názoru súdu napriek vyššie označenej časovej nadväznosti skutku pod bodom 2 tejto časti výroku rozsudku (v ktorej súd dospel k záveru o jeho spáchaní aj obžalovaným ml. U. U.G.) dospieť k jednoznačnému a dôvodné pochybnosti nevzbudzujúcemu záveru o tom, že obžalovaný ml. U. U. sa dopustil aj tohto skutku pod bodom 1. Z tohto dôvodu v zmysle zásady in dubio pro reo obžalovaného ml. U. U. pre označený skutok spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku tak, ako je uvedené vo časti III. výroku tohto rozsudku.

Súd tak dospel k záveru o vine obžalovaného A. U. v bodoch 1 a 2 tejto časti výroku rozsudku a o vine obžalovaného ml. U. U. za skutok pod bodom 2 tejto časti výroku rozsudku s tým, že obžalovaný A. U. sa uvedeného konania dopustil napriek jeho odsúdeniu pre prečin krádeže rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/126/2012 a tiež napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/192/2005 z 16.02.2006, právoplatným dňa 07.03.2006, odsúdený za spáchanie trestného činu lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 9 odsek 2 k 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Obžalovaní protiprávnym konaním, opísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku, naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty, a to:

- obžalovaný A. U. v bodoch 1 a 2 pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom porušovania domovej slobody spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 38 odsek 5 Trestného zákona z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, pretože úmyselne (§15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov chránených Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb a na ochrane domovej slobody jednotlivca tým, že spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a v bode 1 spáchal čin voči chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a opätovne spáchal zločin,
- obžalovaný ml. U. U. bode 2 prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, pretože úmyselne (§15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane domovej slobody jednotlivca tým, že spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného.

Súd nemal žiadne pochybnosti ani o priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaných a následkami ich činov na jednej strane a ich úmyselným zavinením na strane druhej. Pokiaľ ide o žalované prečiny, jeho zákonné znaky naplnili obžalovaní aj po stránke materiálnej, pretože jeho závažnosť rozhodne nie je u obžalovaného A. U. nepatrná (§10 odsek 2 Trestného zákona) a u obžalovaného ml. U. U. rozhodne nie je malá (§ 95 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania činov, ich následkami, okolnosťami, za ktorých boli spáchané, mierou ich zavinenia a zisťnou pohnútkou obžalovaných.

Súd dospel k záveru, že obžalovaný A. U. spáchal skutok pod bodom 1 na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, majúci za to, že skutok bol spáchaný v súvislosti s vekom poškodených, o čom svedčí spôsob komunikácie obžalovaného s poškodeným C. R. za účelom odpútania jeho pozornosti a teda uľahčenia spáchania činu.

Súd konanie obžalovaných kvalifikoval podľa zákona účinného v čase spáchania skutkov, pretože neskorší zákon nie je pre obžalovaných priaznivejší (predovšetkým u obžalovaného A. U., keďže s účinnosťou od 01.01.2017 by bola na mieste kvalifikácia skutku pod bodom 1 ako zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona).

K výrokom o treste:

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného A. U. zistil, že tento sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava. Obžalovaný má v evidencii priestupkov záznamy za spáchanie priestupkov aj proti majetku. Obžalovaný bol dosiaľ opakovane súdne trestaný. Okrem odsúdení, ktoré sú súčasťou popisu skutkov vo výrokovej časti tohto rozsudku, súd poukazuje aj na jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 3T/244/2012 z 06.09.2013, právoplatným dňa 24.09.2013, za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 2 roky a 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/171/2012 z 22.10.2012. Následne Okresný súd Nitra trestným rozkazom sp.zn. 2T/61/215 z 30.06.2015, právoplatným dňa 06.08.2015, pri uznaní viny obžalovaného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Galanta. Obžalovaný bol odsúdený aj v Českej republike rozsudkom Okresného súdu Pardubice sp.zn. 3T/252/2013 z 03.12.2013, právoplatným dňa 25.02.2014, a to pre trestný čin krádeže a bol mu uložený trest odňatia slobody 3 roky a 6 mesiacov.

Pokiaľ ide o obžalovaného ml. U. U., tento sa rovnako v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiava, obcou Čeláre bol počas jeho pobytu v nej hodnotený negatívne s tým, že sa správal drzo, klamal a bol podozrivý z krádeží. V evidencii priestupkov má obžalovaný naposledy evidovaný priestupok proti majetku z roku 2015. Zo šetrenia pomerov obžalovaného ešte ako mladistvého vyplýva, že tento v čase šetrenia pomerov cestou ÚPSVaR Veľký Krtíš nevykazoval problémové správanie, bol študentom odborného učilišťa v odbore kuchár - čašník s tým, že nemal zníženú známku zo správania a riadne sa zúčastňoval vyučovacieho procesu. Aktuálne obžalovaný dlhodobo žije aj s rodinou v zahraničí - vo Veľkej Británii, kde pracuje ako čašník. V odpise z registra trestov má obžalovaný viacero záznamov pre spáchanie trestnej činnosti. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/93/2015 z 05.10.2015 bol obžalovaný ako mladistvý uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, ktorý trest vykonal dňa 09.03.2016. Z tohto dôvodu sa na obžalovaného v tejto veci s poukazom na ust. § 121 odsek 1 Trestného zákona hľadí, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/7/2017 z 05.06.2017, právoplatným dňa 30.06.2017, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov, ktorá u obžalovaného uplynula dňa 01.01.2019. U obžalovaného tak prichádzalo do úvahy ukladanie samostatného trestu.

Súd pri rozhodovaní o treste obžalovaným postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd u obžalovaného A. U. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona súd obžalovanému nepriznal, pretože pred spáchaním skutkov v prejednávanej veci bol odsúdený jedine ako nezahladenými týmito odsudzujúcimi rozsudkami, ktoré sú súčasťou popisu skutku vo výrokovej časti tohto rozsudku a teda odôvodňujúcich prísnejšiu právnu kvalifikáciu a uloženie i prísnejšieho trestu. Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa zásad uvedených v ust. § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov je zločin podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej priťažujúcej okolnosti a pri absencii okolností poľahčujúcich však nezvyšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, pretože z dôvodu opätovného spáchania zločinu zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona o jednu polovicu, t.j. na 5,5 roka. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov majúci za to, že trest uvedenej výmery je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný. Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu uložený mu za úmyselný trestný čin.

Súd je toho názoru, že uložený trest reflektuje závažnosť obžalovaným spáchaných trestných činov, ich následky v majetkovej sfére poškodených ako aj neskoršie správanie sa obžalovaného, ktorý bol i po spáchaní žalovaných skutkov súdne trestaný pre zhodnú trestnú činnosť v Českej republike, čo svedčí o jeho postoji k právnym poriadkom stanoveným normám správania. Súd je toho názoru, že uložený trest splní účel trestu nielen z hľadiska represívneho a individuálnej prevencie (zabráni obžalovanému v páchaní trestnej činnosti a vytvorí u neho predpoklady pre vedenie riadneho života v budúcnosti) ale aj, a to predovšetkým, z hľadiska prevencie generálnej tým, že dostatočne ochráni spoločnosť a súčasne aj iných odradí od páchania trestnej činnosti.

U obžalovaného ml. U. U. súd rovnako nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona nebolo na mieste, pretože obžalovaný pred spáchaním skutku v prejednávanej veci odsúdený nebol. Vyššie uvedený fakt zahľadania odsúdenia obžalovaného vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/93/2015 súčasne bránil už vo veci ukladať súhrnný trest, ktorého uloženie by inak prichádzalo do úvahy. Súd tak obžalovanému ukladal samostatný trest podľa 194 odsek 1 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 0 až 2 roky, ktorá trestná sadzba sa u mladistvých znižuje podľa § 117 odsek 1 Trestného zákona na polovicu, t.j. na 0 až 1 rok. Súd pri absencii poľahčujúcich aj priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a za zistenia podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody u obžalovaného podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 1 rok.

Súd si je vedomý faktu, vyplývajúceho z vyššie zadovážených charakteristík k osobe obžalovaného, že v čase spáchania predmetného prečinu v prejednávanej veci bolo uvedené správanie sa obžalovaného plne v súlade s vtedy ním vedeným spôsobom života. Rovnako je zrejmé i to, že obžalovaný aj po výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/93/2015 nevedol riadny život, keďže sa následne bezprostredne po vykonaní trestu odňatia slobody dňa 10.07.2016 už ako plnoletý dopustil znovu trestného činu krádeže, z ktorého spáchania bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/7/2017. Po tomto odsúdení však súd nemá k dispozícii žiadne negatívne poznatky k osobe obžalovaného a jeho správaniu, zo zadovážených podkladov vyplýva, že obžalovaný sa ani počas skúšobnej doby posledného podmiennečného odsúdenia nedopustil priestupku ani iného trestného činu, obžalovaný je toho času vo veku 22 rokov, žije so svojou rodinou v zahraničí, kde je riadne zaradený do pracovného procesu, pričom je otcom maloletého dieťaťa. Za tohto stavu, keď od spáchania prečinu obžalovaným, spáchaným ešte ako mladistvým, uplynulo už viac ako 6 rokov, by ukladanie nepodmiennečného trestu odňatia slobody obžalovanému tak, ako navrhoval prokurátor, bolo v zjavnom rozpore s účelom trestu zvlášť, pokiaľ súd i toho času tento obžalovanému ukladá ako mladistvému, a kedy je prioritným z hľadiska splnenia jeho cieľa výchova obžalovaného k životu v súlade s právnym poriadkom. Súd preto dospel k záveru, že obžalovaný toho času aj vzhľadom na svoj vek, zodpovednosť voči svojej rodine a izolovaný život od výchovného prostredia, ktoré dosiaľ tolerovalo (a možno i podporovalo) jeho trestnú činnosť, prehodnotí svoje doterajšie správanie a takéhoto sa v budúcnosti vyvaruje. Z týchto dôvodov mal súd za to, že toho času hrozba nariadenia výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody počas skúšobnej doby 1 rok v prípade porušenia podmienok podmiennečného odsúdenia, vytvorí u obžalovaného už definitívne podmienky pre vedenie riadneho života aj v budúcnosti.

K výroku o náhrade škody:

V prípravnom konaní včas a riadne uplatnili nárok na náhradu škody C. R. a L. R. a tiež aj poškodení A. L. a G. L. v súvislosti s odcudzenými im vecami. Tak, ako je vyššie uvedené, súd mal výšku poškodeným spôsobenej škody bez akýchkoľvek pochybností preukázanú výpoveďami poškodených a odbornými vyjadreniami k hodnote jednotlivých im odcudzených vecí, pričom škodu v takejto výške i poňal do skutkovej vety výrokovej časti odsudzujúceho rozsudku. Vzhľadom na uvedené závery preto súd zaviazal obžalovaného A. U. k náhrade škody vo výške 975,- Eur v prospech poškodených R. s tým, že títo sú voči nemu titulom náhrady škody oprávnení spoločne a nerozdielne a za rovnakých podmienok zaviazal obžalovaných A. U. a ml. U. U. spoločne a nerozdielne k náhrade škody v prospech poškodených L. vo výške 170,- Eur.

K výroku pod bodom II. rozsudku:

Pokiaľ ide o skutok zo dňa 05.06.2013, spáchaný na škodu poškodenej K. I., ktorý obžaloba kládla za vinu obžalovanému A. U., súd na základe vykonaného dokazovania nemal žiadne pochybnosti o tom, že žalovaný skutok sa stal a že tento i vykazuje znaky trestného činu. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že v rozhodnom čase skutočne došlo v rodinnom dome poškodenej k odcudzeniu v obžalobe opísaných šperkov zo zlata, ako aj finančnej hotovosti vo výške 50,- Eur a z vykonaného dokazovania vyplýva i to, že páchatel' vnikol do rodinného domu poškodenej tak, že preskočil betónový deliaci múr, oddeľujúci pozemok poškodenej od susedného pozemku F. T., odkiaľ páchatel' na preskočenie použil pristavený plechový sud. Podľa názoru súdu však zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva záver, že týmto páchatel'om mal byť práve obžalovaný A. U..

Možno síce prisvedčiť logickému úsudku poškodenej, ktorá potom, čo zaregistrovala obžalovaného A. U. v prednej časti dvora svojho rodinného domu a bezprostredne potom ho aj z neho vykázala preč, pričom sledovala následne pohyb všetkých troch návštevníkov suseda T., že pokiaľ jeden z týchto návštevníkov (W. U.) bol po celý čas vo vnútri domu suseda T. a ďalší jeho spoločník (U. U.) sedel na schodoch pred domom, že týmto páchatel'om mohol byť práve obžalovaný A. U.. Táto domnienka poškodenej však nebola preukázaná žiadnym ďalším dôkazom, smerujúcim proti obžalovanému. Rozhodnutie o vine obžalovaného totiž nemožno založiť na domnienkach, ale vina musí byť obžalovanému preukázaná vykonanými dôkazmi, tvoriacimi ucelenú, žiadnou pochybnosťou nenarušenú reťaz dôkazov, umožňujúcou dospieť iba k jednoznačnému záveru, že páchatel'om skutku je práve obžalovaný.

Obžalovaný A. U. ani nepopieral, že sa dňa 05.06.2013 nachádzal v blízkosti bydliska poškodenej, ako ani to, že pri príchode k miestu bydliska ich známeho F. T. preskočil z ulice predné oplotenie dvora poškodenej I.. Bránil sa však tým, že z jeho strany došlo k omylu a ihneď po oslovení samotnou poškodenou plot ihneď preskočil naspäť. Obžalovaný však popieral, že by do dvora poškodenej vošiel kedykoľvek následne počas jeho návštevy u F. T. a popieral tak nielen krádež šperkov a hotovosti poškodenej, ale aj samotné vniknutie do jej dvora spôsobom, opísaným v obžalobe. Súd je toho názoru, že záver o tom, že následne obžalovaný A. U. počas toho, ako jeho spoločník W. U. trávil čas návštevy v dome F. T., preskočil v zadnej časti jeho pozemku betónový plot a tak vnikol na pozemok poškodenej I., následne do jej domu a odcudzil z neho veci, uvádzané v obžalobe, nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov. Obžalovaný totiž následne nebol videný na pozemku ani v dome poškodenej, a to nielen samotnou poškodenou, ktorá na túto časť svojho pozemku nemala počas svojej práce v jeho prednej časti od ulice výhľad, ale ani iným svedkom. Pri ohliadke miesta činu (ktorá bola vykonaná až s veľkým časovým odstupom a dodatok k nej, zameraný na zadnú časť dvora poškodenej, dokonca ešte neskôr) neboli zistené žiadne stopy, umožňujúce identifikovať práve obžalovaného. Účasť obžalovaného A. U. na žalovanom skutku súčasne nevyplýva ani nepriamo z akéhokoľvek iného na hlavnom pojednávaní vykonaného dôkazu a súdu súčasne neboli nielen navrhnuté, ale samotnému známe žiadne iné dôkazy, ktoré by z tohto hľadiska mohli vec ešte bližšie objasniť.

Z hľadiska tohto záveru je pritom podľa názoru súdu nevyhnutné rozlišovať skutok, kladený za vinu obžalovanému A. U.G. podanou obžalobou prokurátora a faktom jeho zjavne tiež neoprávneného vniknutia na pozemok poškodenej K. I. po jeho príchode na návštevu k F. T. a ku ktorému došlo v inom čase a za rozdielnych skutkových okolností, než sú opísané v obžalobnom návrhu prokurátora a teda nesúvisiacich s neoprávneným vniknutím do samotného domu poškodenej a odcudzením jej šperkov a finančnej hotovosti. Z tohto hľadiska ide preto podľa názoru pre absenciu totožnosti skutku o rozdielny skutok, pre ktorý nebola na obžalovaného v tejto veci podaná obžaloba a preto sa súd z hľadiska posudzovania viny týmto zaoberať vôbec nemohol.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti súd postupoval v zmysle zásady „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“, z ktorej vyplýva pre súd povinnosť rozhodnúť v prospech obžalovaného, ak zostanú dôvodné pochybnosti o niektorej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov a jednak ďalšie pravidlo, v zmysle ktorého nedokázaná vina má rovnaký dôsledok, ako dokázaná nevina (ktorú obžalovaný ani nie je v konečnom dôsledku povinný dokazovať). Na uvedené pravidlo v prejednávanej veci súd zvlášť poukazuje preto, že uznať vinu obžalovaného je možné iba vtedy, ak je vina obžalovaného pozitívne prokurátorom dokázaná, t.j. preukázaná dôkazmi, ktoré ho zo spáchania žalovaného skutku usvedčujú takým spôsobom, že o vine obžalovaného

neexistujú žiadne dôvodné pochybnosti. Nakoľko v prejednávanej veci sa tak nestalo, súd obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil.

Keďže súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, poškodenú K. I. s uplatneným nárokom na náhradu škody obligatórne odkázal podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).